

РЕШЕНИЕ

№ 21057

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110109576 по описа за 2023 година

Предявен е установителен иск по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 7, т. 1, б. "б" от Регламент /ЕО/ 261/2004г. от В. П. Х. срещу „УИЗ Еър Унгария“ ЦРТ- дружество, регистрирано в Унгария, действащо чрез „Уиз Еър Унгария Црт- клон България“ КЧТ за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 782,33 лева /левова равностойност на 400 евро/, представляваща обезщетение за отмяна на полет W6 4301 от 08.07.2022 г. по направление летище София – летище Лондон-Лутън, ведно със законната лихва от 19.10.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. 56723/2022 г. по описа на СРС, 175-ти състав.

Ищецът твърди, че е сключен договор за въздушен превоз с потвърдена резервация XGF2QJ, съгласно който полет W6 4301 по направление летище София – летище Лондон-Лутън е бил планиран за 08.07.2022 г., но бил отменен. Сочи, че разстоянието между двете летища е 2052 км. поради което излага, че ответникът следва да заплати 400 евро обезщетение. Твърди, че е упълномощила клеймкомпания АвиоХелп, която да я представлява пред ответника във връзка с претенциите за получаване на обезщетение, като на 09.07.2022 г. била подадена жалба до авиокомпанията, но обезщетението не било заплатено, поради непредставено надлежно подписано пълномощно. Моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът не оспорва, че между страните е бил сключен договор за въздушен превоз с потвърдена резервация XGF2QJ, съгласно който полет W6 4301 по направление летище София – летище

Лондон-Лутън е бил планиран за 08.07.2022 г., но е бил отменен. Сочи, че ще заплати претендираното обезщетение. Развива съображения в насока, че до момента същото не е било заплатено, поради непредставено надлежно подписано пълномощно. С оглед изложеното счита, че не е дал повод за завеждане на делото и прави искане разносните да останат в тежест на ищеца.

Съдът като взе предвид становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа и правна страна.

За да бъде уважен предявеният иск в тежест на ищеца е да докаже, че между него и ответника е сключен договор за въздушен превоз на пътници за полет, който е следвало да се изпълни на 08.07.2022 г. по релация гр. София до Лондон, Лутън, отмяна на полета, размер на претендираното обезщетение, включващо разстоянието между двете летища, изчислено по метода на дъгата на големия кръг.

В тежест на ответника е да докаже изпълнение по договора, съгласно уговореното /в уговореното време до уговореното място/, респ. изплащане на претенциите на ищеца.

В конкретния случай с обявления за окончателен доклад съдът на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства: че между страните е сключен договор за въздушен превоз по направление летище София – летище Лондон-Лутън за полет № W6 4301, който е бил планиран за 08.07.2022 г.; че полетът е отменен; че разстоянието между двете летища е над 2052 км.

С молба от 27.10.2023г. ответникът е признал предявеният иск и е посочил, че сумата ще бъде възстановена в кратък срок.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че доколкото ответникът е признал основателността на предявения иск, както и с оглед на това, че всички предпоставки за уважаване на същия са отделени за безспорни между страните, и при липса на представени от ответника доказателства за извършено плащане до приключване на съдебното дирене в исковото производство, искът следва да бъде уважен изцяло.

Спорът между страните е съсредоточен върху обстоятелството дали ответникът е дал повод за завеждане на делото. По този въпрос съдът намира следното:

На първо място, относно представеното в заповедното производство пълномощно, с което В. П. Х. чрез пълномощника си „АвиоХелп“ ЕООД е упълномощил адв. Ц. Парисова-И., съдът намира, че същото е валидно и е произвело правно действие. По делото е представено пълномощно с референция № XGF2QJ, с което В. Х. е упълномощила „АвиоХелп“ ЕООД да я представлява пред въздушния превозвач, компетентния национален орган за прилагане и регулатор, съответните органи за алтернативно и/или онлайн разрешаване на спорове, трети лица, институции и организации, във връзка с получаването на дължащото й се обезщетение по Регламент ЕС № 261/2004 и други вземания относно посочения полет /W64301, предвиден за изпълнение на 08.05.2022г. от София до Лондон, Лутън/, и свързаните с него полети от една обща резервация. В т. 1 от пълномощното е

посочено, че „АвиоХелп“ ЕООД са упълномощени с права да извършват от нейно име всички необходими правни и фактически действия, вкл. да изготвят, подават, подписват, изискват и получават необходимите документи, да получават, заявяват и декларираат данни и обстоятелства, да посочат банкова сметка за превод на обезщетението; да преупълномощават с всички или част от правата. В т. 2 от пълномощното е уредено, че упълномощеният има права да преупълномощава трети лица и адвокати с дадените права и да сключва с тях договори за правна помощ и съдействие от негово име.

Съдът намира, че пълномощник, който не е в кръга на лицата по чл. 32 ГПК, но има пълномощно за сключване на всякакви договори, извършване на правни действия и представляване на упълномощителя по съдебни дела в защита на негови имуществени и други интереси, може да упълномощи адвокат за извършване на процесуално представителство с оглед разпоредбата на чл. 32 ГПК при наличие на някоя от предпоставките на чл. 43 ЗЗД: 1/ ако пълномощникът е изрично овластен да преупълномощава трети лица /каквото е настоящият случай/; 2/ когато преупълномощаването е необходимо за запазване интересите на упълномощителя. В този смисъл Решение № 44 от 18.06.2020г., постановено по т. дело № 962/2019г. на ВКС, ТК, Второ отделение.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че адв. Парисова- И. притежава надлежна представителна власт да представлява заявителя /сега ищец/, доколкото се е легитимирала като процесуален представител с представянето на писмено пълномощно, отговарящо на изискванията на чл. 33 ГПК. Пълномощното е приложено към заявлението и въз основа на него съдът е извършил проверка за наличието на представителна власт на предявилния заявител пълномощник и за обема на същата, и е издал заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

Доколкото пълномощното е едностранна сделка, насочена към възникването на вътрешни отношения на представителна власт между упълномощителя и пълномощника, които не са от значение за съществуването на спорното право и за основателността на предявения иск, проверката, която съдът извършва по отношение на същата е единствено от външна страна. В допълнение към това за насрещната страна липсва правен интерес да оспорва съществуването на упълномощителната сделка, чрез оспорване на съдържанието на пълномощното или на положения от упълномощителя подпис. Липсата на представителна власт засяга единствено вътрешното правоотношение между представителя и представлявания, като трети лица не могат да се позовават на липсата на представителна власт и да искат да се прилагат последиците от нея /в този смисъл Тълкувателно решение № 5/2014г. от 12.12.2016г. по тълк. дело № 5/2014 г. на ОСГТК на ВКС; решение № 296/05.04.2017г., постановено по гр. д. № 1776/2016 г. на ВКС, IV г. о.

Относно възражението на ответника, че не е представено нотариално заверено пълномощно съгласно изискванията на чл. 135, ал. 3 ЗГВ, съдът намира следното:

Систематичното тълкуване на нормата, която се намира в Глава единадесета "Констативни протоколи, рекламации, давност" обуславя извод, че същата е приложима

единствено към случаите, за които законът предвижда рекламационно производство, каквито са тези при липси и повреди на багажи или товари, но не и случаите на обезщетения по Регламент № 261/2004 при закъснели полети. Този извод следва от тълкуване на разпоредбата на чл. 134 ЗГВ, регламентираща че иск срещу превозвача може да се предяви само когато последният напълно или частично е отхвърлил рекламацията или когато рекламатът не е получил отговор в срока, предвиден в чл. 133 ЗГВ, както и от чл. 137 ЗГВ, според който сроковете по чл. 135 от ЗГВ се спират със започване на рекламационното производство. Доводи за обратното не могат да бъдат извлечени от мотивите на законодателя за изменение на закона, нито от измененията и допълненията на чл. 135 от ЗГВ с ДВ бр. 16/23.02.2021г.

Следователно отговорността на превозвача по чл. 7, параграф 1, б. "б" от Регламент (ЕО) № 261/2004 г. не попада в приложното поле на чл. 135 от Закона за гражданското въздухоплаване /в този смисъл Решение № 266070 от 11.10.2021г. на СГС по в. гр. д. № 7764/2020г., Решение № 263463 от 28.05.2021г. на СГС по в. гр. д. № 10832/2019г. и др./. Поради гореизложеното и доколкото провеждането на рекламационно производство не е процесуална предпоставка за допустимост на искова претенция за претендирано обезщетение за забавен или отменен полет, е изцяло ирелевантно обстоятелството дали в извънсъдебните преговори между страните е било представено нотариално заверено пълномощно.

На следващо място, от представените от ищеца документи се установява, че В. Х. чрез пълномощника си на 11.07.2022г. /повече от 3 месеца преди подаване на заявлението по чл. 410 ГПК/ е подала искане до отдела за обслужване на клиенти на ответника, което не е било уважено.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че с поведението си ответникът е дал повод за завеждане, както на заповедното, така и на исковото дело, доколкото не е извършил своевременно плащане на заявената извънсъдебно претенция, а напротив отказал е заплащане на обезщетение поради наличие на извънредни обстоятелства, довели до отмяна на полета.

Предвид гореизложеното, право на разноски има ищецът, същият е сторил разноски в заповедното производство в размер от 375 лева /25 лева, държавна такса и 350 лева, адвокатско възнаграждение/, които следва да му се присъдят. В исковото производство е сторил разноски за държавна такса в размер от 25 лева и претендира адвокатско възнаграждение в размер от 400 лева, като са представени и доказателства за сторените разходи или общо 425 лева, които следва да му бъдат присъдени. Релевираното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, тъй като същото е в минималния размер, установен в чл. 7, ал. 2, т. 1 НМРАВ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения установителен иск по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 7, т. 1, б. "б" от Регламент /ЕО/ 261/2004г., че „Уиз Еър Унгария“ ЦРТ- дружество, регистрирано в У с номер на вписване в регистъра: 01-10-140174, със седалище и адрес на управление: Л О, К, сграда , , Б, У, действащо чрез „Уиз Еър Унгария Црт- клон България“ КЧТ, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С, район „И“, ж.к. 3 Летище С, № , сграда ИВТ, дължи на В. П. Х., с ЕГН: *****, с адрес: гр. В, ж.к. „С“, бл. , ап. , сумата от **782,33 лева** /левава равностойност на 400 евро/, представляваща обезщетение за отмяна на полет W6 4301 от 08.07.2022 г. по направление летище С – летище Лондон-Лутън, ведно със законната лихва считано от 19.10.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. 56723/2022 г. по описа на СРС, 175-ти състав.

ОСЪЖДА „Уиз Еър Унгария“ ЦРТ чрез „Уиз Еър Унгария ЦРТ – клон България“ КЧТ да заплати на В. П. Х. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **375 лева**, представляваща разноси в заповедното производство, както и сумата от **425 лева**, представляваща разноси в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____